

Kas laimėjo Švietimo tarybos 2007-2008 metų rašinių konkursą

4-tas – 6-tas sk.

Pirma vieta:

Rašinys
Jeigu aš užkasčiau savo skrynią

Aš sėdėjau virtuvėje ir maščiau ką daryti su skrynia, kurią radau palėpėje. Galėčiau įdėti į ją sukneles. Ne. Prisiminiau kas atsitiko Šiluvoje. Klebonas įdėjo į skrynią dokumentus ir kitus svarbius katilikų bažnyčios daiktus. Aš nusprendžiau, kad įdėčiau visus svarbius man padovanotus mamos, tėčio ir sesės daiktus į skrynią.

Kitą dieną aš sėdėjau ant savo lovos ir žiūrėjau į skrynią ir pradėjau dėti į ją daiktus. Pirma aš įdėjau mamos seną žaislą, šunelį, kurį aš dabar turiu. Po to aš įdėjau tėčio kėdytę kuria jis turėjo kai buvo vaikas. Mama į ją gali atsisėsti! Įdėjau diską ir kelias knygeles kurias padovanojo man sesuo. Įdėjau šiuos daiktus į skrynią. Įdėjau ir bilietus į vaidinimus ir baletą, baletu batelius, auskarus nepradurtoms ausims, gėlėtą suknelę, mėlyną suknelę su gėlėta palaidine ir tamsią gėlėtą suknelę. Aš manau jei kas surastų tą skrynią, suprastų, kad man patinka baletas ir vaidinimai. Man patinka suknelės, kad žmonės žinotų, kad niekada nedėvėčiau kelnių. Įdėjau savo žaidimus, nes man patinka žaisti. Sudėjau šiuos daiktus ir uždariau skrynią.

Nuėjau į apačią ir išnešiau skrynią į lauką. Su kastuvu pradėjau kasti duobę netoli bijūnų, nes man labai patinka bijūnai. Jie atrodo kaip gražios šokėjos.

Aš užkasčiau skrynią ir pagalvojau apie žmones, kurie suras skrynią. Jie sužinos, kad aš įdėjau į skrynią man svarbių ir brangių žmonių dovanotas daiktus. Žmonių, kurios aš labai mylėjau.

parašė Gabrielė Gedo, slapyvardžiu Martina Trapytė
Kristijono Donelaičio LM, Washington, 4-ta kl.

Antra vieta:

Mano skrynėje

Aš nusprendžiau užkasti skrynią, kad žmonės galėtų sužinoti apie mane, ateityje. Aš įdėjau keleta knygų į savo skrynią, kad kai kas nors jį suras jis žinotų, kad man patiko skaityti. Aš irgi įdėjau savo dienoraštį, kad žmonės žinotų kas darėsi mano gyvenime. Aš įdėjau paveikslų savo senelių, kad žmonės žinotų, kad aš juos labai myliu. Įdėjau nuotraukų su mano šeima ir draugais, kad jie žinotų žmonės galvojo apie mane ir prižiūrėjo mane. Aš įdėjau keleta sėklų, kad jie žinotų aš mylėjau augalus ir gamta. Aš įdėjau sukimštą gyvuliuką, kad jie žinotų aš mylėjau gyvulius. Aš įdėjau šypsena, kad žmonės žinotų aš buvau laiminga. Aš įdėjau paveikslą arklio, kad žmonės žinotų aš mėgau arklius. Aš įdėjau kryželį, kad jie žinotų aš tikiu Dievu. Aš tikiuos, kad kai kas nors suras mano skrynią jie žinos truputi daugiau apie mane.

parašė Gintarė Daulytė, slapyvardžiu Gudrus Arklys
Maironio LM, Lemont, 5-ta kl.

Trečia vieta:

Prisimink mane

Seniai seniai buvo toks vaikas. Jo vardas Skirmantas. Vieną šaltą rytą Skirmantas išėjo į lauką. Šaltas vėjas trynėsi prie jo veido. Jisai nuėjo į stotelę ir laukė autobuso. Jis dar turėjo 20 minučių. Ir jisai pradėjo galvoti, kad kada jisai numirs, ar jį prisimins.

Staiga pasigirdo „Puff.“

Ir iš oro atsirado burtininkas. Jisai sako: „Aš esu laiko burtininkas ir girdėjau tu nori, kad tave prisimintų.“ Skirmantas išsigandęs linktelejo. Burtininkas pasakė: „Duok man tris daiktus, aš įdėsiu į dėžutę ir pakasiu, kai tu mirsi. Bet gali tik tris daiktus.“

Skirmantas pagalvojo ir pasakė, kad pirmas daiktas bus knyga apie jį patį. Toje knygoje bus daug šeimos nuotraukų.

Skirmantas padavė knygą.

Burtininkas paklausė, kas bus antras daiktas.

Skirmantas pagalvojo ir iš kuprinės ištraukė rašinius ir piešinius apie Lietuvą ir padavė Burtininkui.

Skirmantas pagalvojo, koks bus paskutinis jo daiktas. Ir jisai sugalvojo – paskutinis daiktas bus lietuviška vėliava. Nes nori, kad žmogus, radęs dėžę, žinotų, kad Skirmantas buvo lietuvis.

Tik įdėjus vėliavą, vėl pasigirdo „Puff“...

parašė Skirmantas Balčiūnas, slapyvardžiu Rožinė Pantera
Ažuoliuko LM, Cape Coral, 6-ta kl.